

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce:	Smíšený výzkum <i>Court – métrage</i> : Společné znaky krátkých filmů v soutěžní sekci na festivalu v Cannes v letech 2018–2022
Autor/ka práce:	Bc. Ellyn Černochová
Studijní program:	Produkce
Typ studijního programu:	navazující magisterský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Dílčí známka*: D

Zdůvodnění: Adekvátně vymezený diplomový výzkum se věnuje charakteristice filmů vybraných do krátkometrážní soutěže festivalu v Cannes mezi lety 2018 a 2022. Nejvíce podnětný je ve své kvantitativně-popisné části, kterou se však autorce nepodařilo dostatečně zhodnotit v kvalitativní části, pročež dochází k poměrně obecným a na první pohled zřejmým závěrům.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

Dílčí známka*: B

Zdůvodnění: Metodologie smíšeného sekvenčního výzkumu je zvolená zcela vhodně, téma specifčnosti kurátorských linek různých festivalů a pozadí rozhodnutí příslušných výběrových komisí považují za nosné.

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

Dílčí známka*: D

Zdůvodnění: Pro další čtenáře může být přínosná statistická část práce (kapitola 4), ostatní části výzkumu považují v tomto ohledu za omezeně využitelné.

Logická stavba a členění práce:

Dílčí známka*: C

Zdůvodnění: Autorka svůj výzkum strukturovala v zásadě účelně. Za výraznější slabinu považují kapitola č. 2 v obecnosti pojednávající o Cannesském festivalu, a to bez hlubší vazby na téma práce, mnohdy nepřesně a povrchně. Lepší začlenění by si zasloužila i nepřilíš analyticky silná kapitola č. 5 o proměnách selekce v průběhu zkoumaných pěti ročníků. Čtivost textu snižuje výrazné nadužívání pasáží, v nichž Černochová rekapituluje řečené nebo předjímá, čím bude ve svých úvahách pokračovat.

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Dílčí známka*: C

Zdůvodnění: Z hlediska formální úpravy práce nevykazuje žádné závažnější chyby, autorka dobře pracuje s členěním textu do odstavců a kapitol. Úprava grafů a tabulek by mohla být přehlednější. Opakuje se chybné zalamování řádků (po předložkách, mezi číslem a značkou apod.).

Práce s informačními zdroji:

Dílčí známka*: C

Zdůvodnění: Práce je adekvátně ozdrojovaná; výjimku tvoří několik nepřesných a nepodložených tvrzení o Cannesském festivalu a festivalovém okruhu (např. vymezení sekcí na s. 17, popis zodpovědností členů managementu Cannes na s. 21, odcitovány nejsou formální podmínky statutu uvedené na s. 24). O odkaz si říkají i některé termíny konceptualizované autory festival studies, jako když se např. hovoří o tzv. „business modelu“ festivalů (popsaném např. Markem Peransonem) nebo když je potřeba vymezit žánry.

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

Dílčí známka*: D

Zdůvodnění: Pomineme-li nepřesvědčivé užívání čárek, práce má malé množství překlepů a gramatických chyb. Stylisticky je bohatší a jistější v kapitolách 4–7, zatímco úvodní tři kapitoly provázejí stylistické neobratnosti, vzácně i nesrozumitelná tvrzení. Čtivost textu snižuje výskyt anglických/cizích výrazů, které bych osobně doporučil překládat (arthouse vs. umělecký, glamour, Palm d'Or vs. Zlatá palma, court-metrage vs. krátkometrážní, coming of age). Pro několik málo plně zaužívaných termínů autorka volí nepoužívané české ekvivalenty (panely pro sekce festivalu, programování pro dramaturgii/kurátorskou práci).

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele

Práce Elyn Černochové je podnětná svým zaměřením a zaujme dobře zvolenou metodou. Krátkometrážní soutěž Canneského festivalu považuji za ideální cíl smíšeného kvantitativně-kvalitativního rozboru, přestože by bylo možné vést diskusi nad tím, zda vzorek 49 zkoumaných filmů není příliš malý (a tudíž náchylný ke statistické chybovosti) na to, aby reprezentoval natolik heterogenní paletu jako např. tematické agendy. Má vlastní zkušenost se selekcí Cannes a rozhovory se členy výběrové komise pro krátké filmy vždy naznačovaly, že krátké filmy se do Cannes dostávají zejména díky své formální a estetické neotřelosti, originalitě zvolené narativní strategie a výstřednosti stylistického uchopení. Proto považuji za výraznou slabinu práce, že se Černochová u daného vzorku filmů formální stránce (záběrování, výtvarnému řešení mizanscény apod.) ani narativní analýze (např. způsobům přenášení fabule do syžetu a úvaze nad (ne)klasičností vyprávění zkoumaných snímků) vůbec nevěnuje. Domnívám se, že v těchto oblastech by objevila netriviální korelace a výrazně tak obohatila svou perspektivu.

Přesto autorka trefně poukazuje na ne jeden zajímavý aspekt canneského výběru: regionální preference vybíraných filmů (eurocentrická selekce s nedávným obratem k tvorbě východní a jihovýchodní Asie), trvající genderovou nevyváženost selekce nebo absenci čisté žánrové tvorby. V rozsahem limitovaných rozhovorech sice nedokáže tyto fenomény dostatečně kontextualizovat a vysvětlit, nicméně pro tento úkol si vybrala jeden z nejméně transparentních festivalů na světě, a tak i krátký dotazník s částí výběrové komise lze považovat za svého druhu úspěch.

Největšího množství faktických chyb, nepřesností, zavádějících a zjednodušujících tvrzení se Černochová dopouští v kapitole č. 3 „Zaměřeno na festival“. Zde vrší různé faktické údaje o Canneské přehlídce, které s výzkumem většinou vůbec nesouvisejí. Tato část práce je proto obsahově slabá a jen minimálně relevantní. Autorka nebere v potaz, že strategie a vize festivalu jako takového, tj. zejména programu celovečerních filmů, který zaštiťuje Thierry

Fremaux, nemá přímý a prokazatelný vliv na pojetí krátkometrážní selekce, za níž stojí oddělená komise. Černochová dále nesprávně pracuje s termínem tzv. „áčkového“ festivalu, nedostatečně rozlišuje mezi jednotlivými sekcemi festivalu (hlavním programem a nezávislými paralelními sekcemi), ale i mezi veřejným programem a aktivitami na filmovém trhu v Cannes. V samotném úvodu si klade za cíl „uvést čtenáře do mechanismu výběru filmů na festival“, kterou ovšem práce takového rozsahu, navíc s limitovaným přístupem k primárním zdrojům, může naplnit jen stěží. Opakovaně cituje z rozhovorů s Thierrym Fremauxem, u nichž je ovšem potřeba mít na paměti, že jde daleko více o PR nástroj MFF Cannes než o relevantní zdroj k analýze celkové vize festivalu. Zmíněná kapitola obsahuje i dílčí faktické chyby, např. ve výčtu a popisu sekcí festivalu (Zlatá kamera je cenou, ne sekcí; množství profesionálů v Cannes výrazně převyšuje počet 12 tisíc; dokumenty se v Cannes nehrají především v ACIDu, ale ve všech sekcích apod.).

Přes všechny zmíněné nedostatky vnímám diplomový výzkum jako logicky správně a metodologicky přesně vystavěný. Autorka taktéž prokázala, že si je vědomá současné debaty o identitě Canneského festivalu a správně zmiňuje a hodnotí některé jeho aspekty, které novináři a filmoví profesionálové považují za diskutabilní.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Můžete obhájit vaše označení první sekvence výzkumu jako „čistě kvantitativní“? Domnívám se, že má smíšenou kvantitativně-kvalitativní povahu.

Co je to tzv. „áčkový“ festival?

Kolikrát jste navštívila festival v Cannes a jakých jste se tam účastnila aktivit pro porozumění role krátkých filmů pro strukturu festivalu a tamního trhu?

Opakují se v korpusu zkoumaných filmů některé formální prvky?

Doporučení práce k obhajobě: Ano

Navrhovaná klasifikace*: C

Datum vypracování posudku:

9.září 2023

Martin Horyna

Jméno oponenta práce

.....

(podpis)

* Vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon.

